

VÝMĚNA DOPISŮ

zaznamenávající společnou shodu na zásadách mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji v oblasti inteligentních výrobních systémů mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, Japonskem, Austrálií, Kanadou a zeměmi ESVO Norskem a Švýcarskem

A. *Dopis Společenství*

V Bruselu dne 19. března 1997

Vážený pane,

odvolávám se na jednání o mezinárodní spolupráci ve výzkumu a vývoji v oblasti inteligentních výrobních systémů (IMS-Intelligent Manufacturing Systems) mezi účastníky, totiž Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, Japonskem, Austrálií, Kanadou a zeměmi ESVO Norskem a Švýcarskem.

Účelem tohoto dopisu je zaznamenat společnou shodu, které bylo dosaženo na zásadách spolupráce v oblasti IMS. Dopis doplňuje mandát (Terms of Reference), který vypracoval Mezinárodní řídicí výbor v závěru studie proveditelnosti IMS z roku 1994 a pozměňuje článek VIII mandátu a bod 1.13 dodatku 2 k mandátu, jak je uvedeno níže. Mandát a dodatky k němu jsou připojeny k tomuto dopisu.

1. *Cíl*

Účastníci budou podporovat a usnadňovat spolupráci mezi subjekty usazenými na svých územích (na území členských států v případě Evropského společenství) v oblasti inteligentních výrobních systémů. Tato spolupráce by měla zajistit vyváženost mezi výhodami a příspěvky, měla by mít zásadní význam pro průmysl a měla by být založena na zásadě společného zájmu a vzájemné shody.

2. *Technická témata spolupráce v rámci IMS*

Zpočátku se spolupráce zaměří na těchto pět technických témat:

- a) celkový životní cyklus výrobku;
- b) výrobní proces;
- c) nástroje pro strategii/plánování/koncepci;
- d) otázky týkající se lidských zdrojů/organizační/sociální, a
- e) virtuální/rozšířený podnik.

Do rámce IMS se mohou začlenit i další technická témata za předpokladu, že nová technická témata budou v souladu s vládními politikami a průmyslovými prioritami zúčastněných regionů.

3. *Formy a způsoby spolupráce*

Spolupráce spočívá v účasti subjektů na projektech v souladu se společně přijatými postupy pro vytváření a provoz mezinárodních konsorcií a může zahrnovat návštěvy, školení a výměnné pobyty vědců, inženýrů a dalších pracovníků, které přispívají k úspěšné realizaci a dokončování projektů.

4. *Šíření a využívání informací*

Práva duševního vlastnictví (PDV), která vyplývají z projektů prováděných v rámci IMS, podléhají ustanovením IMS/PDV v dodatku 2 k mandátu. Bod 1.13 tohoto dodatku bude pozměněn tak, aby byla zohledněna skutečnost, že Rakousko, Finsko a Švédsko jsou členy Evropské unie.

5. *Financování*

Financování činností spolupráce závisí na dostupnosti finančních prostředků a podléhá platným právním a správním předpisům, politikám a programům zúčastněných regionů.

Každý účastník nese náklady své účasti.

Každý účastník poskytuje ve spravedlivé výši peněžité nebo věcné příspěvky na výkon funkcí a na krytí nákladů meziregionálního sekretariátu.

6. *Provádění IMS*

Zástupci účastníků jmenovaní do Mezinárodního řídicího výboru (ISC-International Steering Committee) jednají jako styční pracovníci mezi ISC a příslušnými veřejnými správami/vládami. Zástupci účastníků sledují provádění s ohledem na účel, zásady a programovou strukturu IMS a jejich úlohou je provádění napomáhat. Navíc zastávají ještě tyto funkce:

- napomáhají dobré spolupráci mezi regionálními sekretariáty;
- zprostředkovávají výměnu informací o místních metodách, právních a správních předpisech a programech významných pro spolupráci;
- přímo i nepřímo pomáhají malým a středním podnikům (MSP) zajistit si účast v programu IMS. To zahrnuje zejména přístup k elektronickému zařízení na vyhledávání partnerů a k elektronickému rejstříku zájemců, a
- předkládají vládám/veřejným správám k rozhodnutí doporučení Mezinárodního řídicího výboru o přijetí nových účastníků.

Účastníci organizují, řídí nebo jmenují své příslušné regionální sekretariáty. Regionální sekretariáty vykonávají zejména tyto funkce:

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

- napomáhají včasnému výběru projektů na regionální úrovni podle platných pravidel a postupů v daném účastnickém regionu;
- napomáhají při vytváření konsorcií uvnitř příslušných regionů i napříč regiony, a
- napomáhají provádění programu IMS spoluprací s regionálními skupinami pro infrastrukturu.

7. *Délka trvání*

Délka trvání programu IMS činí 10 let, každý účastník má právo od programu kdykoli odstoupit při zachování dvanáctiměsíční výpovědní lhůty. Pět let po zahájení spolupráce přezkoumají účastníci její zásady, aby rozhodli, zda bude spolupráce pokračovat, nebo se upraví její podmínky, případně zda bude ukončena. Toto nahrazuje článek VIII mandátu.

8. *Provádění IMS v Evropě*

Evropské společenství, Švýcarsko a Norsko si vyhrazují právo vystupovat společně jako jeden evropský region, nechat se zastupovat smíšenou delegací v Mezinárodním řídicím výboru a nechat se podporovat jedním evropským sekretariátem IMS.

Komise Evropských společenství poskytne svému regionálnímu sekretariátu nezbytnou podporu.

Tento dopis, spolu se souhlasem účastníků, doplňuje a pozměňuje mandát a zaznamenává společnou shodu na zásadách spolupráce v oblasti IMS. Bude mi potěšením obdržet od Vás brzké potvrzení této shody.

Jménem Evropského společenství

B. *Dopis Spojených států amerických*

Ve Washingtonu DC dne 3. dubna 1997

Vážený pane,

potvrzuji přijetí Vašeho dopisu ze dne 19. března 1997 v tomto znění:

„Odvolávám se na jednání o mezinárodní spolupráci ve výzkumu a vývoji v oblasti inteligentních výrobních systémů (IMS-Intelligent Manufacturing Systems) mezi účastníky, totiž Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, Japonskem, Austrálií, Kanadou a zeměmi ESVO Norskem a Švýcarskem.

Účelem tohoto dopisu je zaznamenat společnou shodu, které bylo dosaženo na zásadách spolupráce v oblasti IMS. Dopis doplňuje mandát (Terms of Reference), který vypracoval Mezinárodní řídicí výbor v závěru studie proveditelnosti IMS z roku 1994 a pozměňuje článek VIII mandátu a bod 1.13 dodatku 2 k mandátu, jak je uvedeno níže. Mandát a dodatky k němu jsou připojeny k tomuto dopisu.

1. *Cíl*

Účastníci budou podporovat a usnadňovat spolupráci mezi subjekty usazenými na svých územích (na území členských států v případě Evropského společenství) v oblasti inteligentních výrobních systémů. Tato spolupráce by měla zajistit vyváženost mezi výhodami a příspěvky, měla by mít zásadní význam pro průmysl a měla by být založena na zásadě společného zájmu a vzájemné shody.

2. *Technická témata spolupráce v rámci IMS*

Zpočátku se spolupráce zaměří na těchto pět technických témat:

- a) celkový životní cyklus výrobku;
- b) výrobní proces;
- c) nástroje pro strategii/plánování/koncepci;
- d) otázky týkající se lidských zdrojů/organizační/sociální, a
- e) virtuální/rozšířený podnik.

Do rámce IMS se mohou začlenit i další technická témata za předpokladu, že nová technická témata budou v souladu s vládními politikami a průmyslovými prioritami zúčastněných regionů.

3. *Formy a způsoby spolupráce*

Spolupráce spočívá v účasti subjektů na projektech v souladu se společně přijatými postupy pro vytváření a provoz mezinárodních konsorcií a může zahrnovat návštěvy, školení a výměnné pobyty vědců, inženýrů a dalších pracovníků, které přispívají k úspěšné realizaci a dokončování projektů.

4. *Šíření a využívání informací*

Práva duševního vlastnictví (PDV), která vyplývají z projektů prováděných v rámci IMS, podléhají ustanovením IMS/PDV v dodatku 2 k mandátu. Bod 1.13 tohoto dodatku bude pozměněn tak, aby byla zohledněna skutečnost, že Rakousko, Finsko a Švédsko jsou členy Evropské unie.

5. *Financování*

Financování činností spolupráce závisí na dostupnosti finančních prostředků a podléhá platným právním a správním předpisům, politikám a programům zúčastněných regionů.

Každý účastník nese náklady své účasti.

Každý účastník poskytuje ve spravedlivé výši peněžité nebo věcné příspěvky na výkon funkcí a na krytí nákladů meziregionálního sekretariátu.

6. *Provádění IMS*

Zástupci účastníků jmenovaní do Mezinárodního řídicího výboru (ISC-International Steering Committee) jednají jako styční pracovníci mezi ISC a příslušnými veřejnými správami/vládami. Zástupci účastníků sledují provádění s ohledem na účel, zásady a programovou strukturu IMS a jejich úlohou je provádění napomáhat. Navíc zastávají ještě tyto funkce:

- napomáhají dobré spolupráci mezi regionálními sekretariáty;
- zprostředkovávají výměnu informací o místních metodách, právních a správních předpisech a programech významných pro spolupráci;
- přímo i nepřímo pomáhají malým a středním podnikům (MSP) zajistit si účast v programu IMS. To zahrnuje zejména přístup k elektronickému zařízení na vyhledávání partnerů a k elektronickému rejstříku zájemců, a
- předkládají vládám/veřejným správám k rozhodnutí doporučení Mezinárodního řídicího výboru o přijetí nových účastníků.

Účastníci organizují, řídí nebo jmenují své příslušné regionální sekretariáty. Regionální sekretariáty vykonávají zejména tyto funkce:

- napomáhají včasnému výběru projektů na regionální úrovni podle platných pravidel a postupů v daném účastnickém regionu;
- napomáhají při vytváření konsorcií uvnitř příslušných regionů i napříč regiony, a
- napomáhají provádění programu IMS spoluprací s regionálními skupinami pro infrastrukturu.

7. *Délka trvání*

Délka trvání programu IMS činí 10 let, každý účastník má právo od programu kdykoli odstoupit při zachování dvanáctiměsíční výpovědní lhůty. Pět let po zahájení spolupráce přezkoumají účastníci její zásady, aby rozhodli, zda bude spolupráce pokračovat, nebo se upraví její podmínky, případně zda bude ukončena. Toto nahrazuje článek VIII mandátu.

8. *Provádění IMS v Evropě*

Evropské společenství, Švýcarsko a Norsko si vyhrazují právo vystupovat společně jako jeden evropský region, nechat se zastupovat smíšenou delegací v Mezinárodním řídicím výboru a nechat se podporovat jedním evropským sekretariátem IMS.

Komise Evropských společenství poskytne svému regionálnímu sekretariátu nezbytnou podporu.

Tento dopis, spolu se souhlasem účastníků, doplňuje a pozměňuje mandát a zaznamenává společnou shodu na zásadách spolupráce v oblasti IMS. Bude mi potěšením obdržet od Vás brzké potvrzení této shody.“

Mám tu čest potvrdit, že naše vláda souhlasí s obsahem Vašeho dopisu.

Za vládu Spojených států amerických

PŘÍLOHA

**MANDÁT PRO PROGRAM MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE V OBLASTI
POKROČILÉ VÝROBY**

I. ÚČEL

Tento dokument předkládá mandát pro účastníky programu inteligentních výrobních systémů (IMS) zaměřeného na mezinárodní spolupráci ve výzkumu a vývoji inteligentních výrobních systémů. Tento mandát nezakládá žádné závazky podle mezinárodního nebo vnitrostátního práva.

II. CÍLE

Cíle programu IMS jsou tyto:

- A. umožnit větší náročnost výrobních operací;
- B. zlepšit globální životní prostředí;
- C. zlepšit efektivnost, s níž se využívají obnovitelné a neobnovitelné zdroje;
- D. vytvořit nové výrobky a podmínky, které výrazně zlepši kvalitu života uživatelů;
- E. zlepšit kvalitu výrobního prostředí;
- F. vyvinout uznávaný a vážený obor zabývající se výrobou, který podpoří předávání vědomostí budoucím generacím;
- G. účinně reagovat na globalizaci výroby;
- H. rozšířit a otevřít trhy po celém světě; a
- I. přispívat k rozvoji výrobní profesionality v celosvětovém měřítku prostřednictvím získání globálního uznání vědního oboru zabývajícího se výrobou a založení odpovídajícího studijního oboru.

Při dosažení stanovených cílů by se program IMS stal katalyzátorem pro:

- A. globální spolupráci v oblasti výroby zahrnující velké a malé podniky, uživatele a dodavatele, univerzity a vlády;
- B. celosvětové šíření výsledků významných inovací ve výrobní sféře;
- C. vypracování doporučení v rámci globální výrobní sféry pro vytvoření norem prostřednictvím spolupráce na námětech, které jsou přípravou pro normalizaci;

- D. hodnocení a výběr priorit pro globální spolupráci na rozvoji výrobního procesu;
- E. šíření, pochopení a uplatňování jednotných pokynů, ustanovení a modelových dohod respektujících práva účastníků a partnerů v projektu konsorcia k duševnímu vlastnictví (PDV),

III. VÝCHOZÍ INFORMACE

Na studii proveditelnosti se podílelo šest účastníků, aby definovalo program IMS. Účastníky byli:

- Austrálie,
- Kanada,
- Evropské společenství (ES),
- zúčastněné země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO): Rakousko, Finsko, Švédsko, Norsko a Švýcarsko,
- Japonsko, a
- Spojené státy americké.

Země ES a ESVO vystupovaly společně jako jeden evropský region.

Účastníci dokončili studii proveditelnosti podle mandátu k vypracování studie proveditelnosti o mezinárodní spolupráci v pokročilé výrobě.

Mezinárodní řídicí výbor pro studii proveditelnosti konstatoval ve své závěrečné zprávě, že studie proveditelnosti prokázala možnost vypracování programu mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji pokročilé výroby, který je strukturován spravedlivě a prospěšně a který přináší spravedlivé a prospěšné výsledky.

Mezinárodní řídicí výbor pro studii proveditelnosti doporučil ve své závěrečné zprávě zahájit program IMS a navrhl pro tento program řídicí strukturu, technická témata a ustanovení týkající se práv duševního vlastnictví.

IV. ZÁSADY

Výroba je primárním strůjcem blahobytu a určujícím článkem při vytváření fungující hospodářské základny pro hospodářský růst.

Potřeba vynikat při výrobních operacích se v důsledku vytváření globálních trhů stala nezbytností.

Význam výzkumu a vývoje v oblasti pokročilé výroby se stává stále více klíčovým pro výrobní operace. Důležitý výzkum v oblasti pokročilé výroby probíhá po celém světě.

Řádně řízená mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji v oblasti pokročilé výroby může přispět ke zlepšení výrobních operací.

Mezinárodní spolupráce v oblasti pokročilé výroby se musí opírat o tyto základy:

- A. příspěvky na tuto spolupráci a výhody, které přinese, jsou spravedlivé a vyvážené;
- B. projekty spolupráce musí mít zásadní význam pro průmysl;
- C. projekty spolupráce jsou uskutečňovány meziregionálními, geograficky rozdělenými konsorciemi;
- D. projekty spolupráce se mohou objevit během celého cyklu úplné inovace;
- E. výsledky projektů spolupráce jsou sdíleny prostřednictvím řízeného šíření informací, které chrání a spravedlivě přiděluje práva duševního vlastnictví vytvořená nebo poskytnutá během spolupráce, a
- F. činnosti v rámci projektů IMS, které jsou dotovány orgány veřejné moci nebo využívají veřejných zdrojů, se nesmějí zabývat konkurenčním výzkumem a vývojem.

V. PROGRAMOVÁ STRUKTURA A FINANCOVÁNÍ

Program IMS je programem mezinárodní spolupráce, v jejímž rámci účastníci společně pracují na zvýšení konkurenceschopnosti průmyslu, řeší problémy, se kterými se potýká výroba po celém světě a vyvíjejí technologie a systémy pokročilé výroby ku prospěchu lidstva. Rozsah programu IMS je tak široký, jak jen to je možné.

A. Program IMS je veden řídicí strukturou sestávající z:

1. Mezinárodního řídicího výboru IMS;
2. meziregionálního sekretariátu a
3. regionálních sekretariátů.

Program IMS zahrnuje projekty, které odpovídají technickým tématům uvedeným v dodatku 1.

Partneři projektu musí splňovat ustanovení o právech duševního vlastnictví popsaná v dodatku 2. Tato ustanovení zahrnují minimální soubor závazných požadavků, nezávazná ustanovení, kterými je třeba se zabývat, a ustanovení volitelná.

B. Financování řídicí struktury

1. Každý účastník nese náklady své účasti.

2. Každý účastník si volí způsob financování své účasti.
3. Každý účastník poskytuje ve spravedlivé výši peněžité nebo věcné příspěvky k úhradě nákladů na provoz meziregionálního sekretariátu.
4. Každý účastník je odpovědný za podporu své delegace a pokrytí veškerých nezbytných závazků plynoucích z odpovědnosti.

C. **Financování projektů**

1. Každý účastník nese náklady své účasti.
2. Každý účastník si volí způsob financování své účasti.

VI. **ŘÍDICÍ STRUKTURA**

A. **Mezinárodní řídicí výbor IMS.** Mezinárodní řídicí výbor IMS dohlíží na plnění programu IMS. Členové výboru musí být význační představitelé průmyslu, akademického nebo vládního sektoru účastnických zemí, kteří mají hluboké znalosti z oblasti výroby. Členové výboru musí být ochotni a schopni věnovat nezbytný čas a úsilí řízení programu IMS.

1. *Složení.* Dva členové a jeden pozorovatel z každé účastnické země.

Celkový počet členů a pozorovatelů se rozšiřuje s přijímáním dodatečných účastníků v souladu s postupem stanoveným v oddíle IX.

Členové delegace zastupují průmyslový, akademický nebo vládní sektor každého účastníka. Silné zastoupení průmyslového sektoru je vítáno. Minimálně jeden z obou členů musí být zástupcem průmyslového sektoru a vedoucí delegace musí být ze sektoru nevládního. Členové jsou jmenováni na dlouhá funkční období. Pozorovatele lze však vyměnit podle potřeby.

Každou delegaci účastníků na zasedání Mezinárodního řídicího výboru IMS mohou doprovázet dva zástupci jejího regionálního sekretariátu.

2. Mezinárodní řídicí výbor IMS přijímá rozhodnutí na základě konsensu všech členů.
3. *Předsednictví.* Ve funkci předsedy Mezinárodního řídicího výboru IMS se střídá šest účastníků. Každé funkční období trvá dva roky. Během funkčního období, kdy výboru předsedá jeden z účastníků, odpovídá tento účastník i za organizování meziregionálního sekretariátu. V prvním funkčním období výboru předsedá Kanada. Ve druhém funkčním období přebírá funkci předsedy Austrálie, která v prvním funkčním období

z důvodu zachování návaznosti vykonávala funkci místopředsedy. Třetím funkčním obdobím jsou pověřeny země ESVO. O pořadí následujících předsedů se rozhodne během třetího roku od zahájení programu IMS.

4. *Povinnosti.* Mezinárodní řídící výbor IMS doporučuje zásady politiky a strategie pro provádění a další rozvoj programu IMS včetně otázek týkajících se nových účastníků. Mezi další povinnosti výboru patří:

- a) zabezpečovat celkové vedení, stanovovat strategické priority a dohlížet na provádění programu;
- b) podporovat a schvalovat nové dokumenty v rámci IMS;
- c) vytvářet krátkodobé pracovní týmy nebo výbory na řešení např. technických nebo právních otázek, aby výbor mohl dokončit svou práci;
- d) dohlížet na meziregionální sekretariát;
- e) zabezpečovat mezinárodní propagaci IMS a výroby jako druhového oboru;
- f) schvalovat projekty v souladu s oddílem IX;
- g) zajišťovat, aby se projekty a práce v rámci tohoto programu prováděly v souladu s účelem, zásadami a programovou strukturou schválenou účastníky; a
- h) podporovat komunikaci mezi Mezinárodním řídícím výborem IMS, meziregionálním sekretariátem a regionálními sekretariáty a členy projektového konsorcia.

B. **Meziregionální sekretariát.** Účastník, který předsedá Mezinárodnímu řídícímu výboru IMS, je odpovědný za řízení meziregionálního sekretariátu.

Mezi povinnosti meziregionálního sekretariátu patří:

1. zabezpečovat logistiku meziregionálních návrhů;
2. uchovávat a rozšiřovat materiály ze schůzí týkajících se IMS a jiné dokumenty;
3. zabezpečovat logistiku meziregionální propagace zaměřené na Mezinárodní řídící výbor IMS;
4. vzdělávat nové a perspektivní účastníky;
5. šířit informace v průběhu práce na projektech a při jejím zakončení;

6. pomáhat při utváření meziregionálního konsorcia; a
7. organizovat a realizovat studia a/nebo práci na žádost Mezinárodního řídicího výboru IMS.

C. **Regionální sekretariáty:** Vlády a/nebo veřejné správy a veřejné organizace účastníků organizují a řídí příslušné regionální sekretariáty způsobem, který uznávají za vhodný.

S cílem napomáhat programu IMS patří mezi povinnosti regionálních sekretariátů:

1. zabezpečovat regionální logistiku meziregionálních návrhů;
2. uchovávat a rozšiřovat materiály ze schůzí týkajících se IMS a jiné dokumenty v rámci příslušných regionů;
3. zabezpečovat logistiku regionálních zasedání a propagaci;
4. šířit informace v průběhu práce na projektech a při jejím zakončení v rámci příslušných regionů;
5. pomáhat při utváření konsorcia uvnitř příslušných regionů a napříč regiony;
6. podporovat regionální delegace při účasti na zasedáních Mezinárodního řídicího výboru IMS
7. napomáhat regionálním výběrům a přezkumům, a
8. spolupracovat se skupinami regionální infrastruktury pro napomáhání programu IMS.

VII. ZAHÁJENÍ PROGRAMU IMS

Program IMS bude zahájen:

1. ratifikací mandátu pro program IMS každým účastníkem;
2. jmenováním členů Mezinárodního řídicího výboru IMS; a
3. ustanovením regionálních sekretariátů.

VIII. UKONČENÍ PROGRAMU IMS

Program IMS bude ukončen 10 let po schváleném datu zahájení programu, nerozhodnou-li vlády a/nebo veřejné správy v sedmém roce trvání programu jinak.

IX. PŘIJÍMÁNÍ NOVÝCH ÚČASTNÍKŮ

- A. Vláda a/nebo veřejná správa regionu ucházejícího se o účast musí nejprve vyhovět mandátu pro program IMS.

- B. Poté, co ratifikují mandát pro program IMS, jsou partneři projektu z regionu ucházejícího se o účast oprávněni vytvářet konsorcia se souhlasem ostatních partnerů. Příspěvky partnerů z regionu ucházejícího se o účast musí být po určitou dobu pečlivě sledovány, aby se vytvořil profil účasti regionu ucházejícího se o účast.
- C. Po uplynutí této lhůty (v délce i několika let) se vlády a/nebo veřejné správy rozhodnou na základě doporučení Mezinárodního řídicího výboru IMS, zda bude mít region ucházející se o účast své zastoupení v Mezinárodním řídicím výboru IMS.

X. VYTVÁŘENÍ KONSORCIÍ

Regionální sekretariáty společně s meziregionálním sekretariátem poskytují pomoc při vytváření konsorcií pro projekty IMS.

A. **Základní dokument k vytvoření konsorcia**

Meziregionální sekretariát a regionální sekretariáty společně vypracují na základě mandátu pro program IMS základní dokument objasňující:

- organizaci programu;
- strukturu činnosti a cíle;
- požadavky na výběr projektu a konsorcia;
- technická témata; a
- postup hodnocení a výběru a podpůrná kritéria.

B. **Mezinárodní partner pro koordinaci**

Každé konsorcium jmenuje mezinárodního partnera pro koordinaci. Jmenovaným mezinárodním partnerem pro koordinaci musí být průmyslový podnik s nezbytnými zdroji, aby byl schopen projekt dokončit, a s prokázanou schopností řídit složité mezinárodní projekty. Mezi povinnosti mezinárodního partnera pro koordinaci patří:

1. koordinovat vytváření konsorcií;
2. koordinovat přípravu úplného návrhu a dohod o spolupráci;
3. vystupovat jako primární zprostředkovatel veškeré komunikace mezi konsorciem a Mezinárodním řídicím výborem a meziregionálním sekretariátem;
4. napomáhat úspěšné realizaci projektu; a
5. koordinovat přípravné práce na přezkoumání projektu a šíření informací.

C. Seznam zainteresovaných subjektů

V rámci regionu rozešle příslušný regionální sekretariát všem organizacím v oblasti průmyslu, vysokého školství a veřejné správy, považovaným za potencionální partnery v projektu, základní dokument, seznam možností financování v regionu a regionální náplň programu IMS. Regionální sekretariát sestaví seznam zainteresovaných subjektů. Seznam musí obsahovat oblast zájmu a způsobilost každého ze zainteresovaných subjektů.

D. Výměna seznamů zainteresovaných subjektů

Seznam bude pravidelně aktualizován a rozšiřován do všech ostatních regionů prostřednictvím meziregionálního sekretariátu. Regionální sekretariát rovněž shromažďuje seznamy zainteresovaných subjektů z ostatních regionů. Zašle seznam těchto subjektů z ostatních regionů těm subjektům ve svém regionu, které mají potenciálně podobné zájmy. Regionální sekretariát podporuje rozvoj společných zájmů mezi místními a zahraničními subjekty a napomáhá vytváření konsorcií.

E. Výměna návrhů projektu

Každý zainteresovaný subjekt může předložit regionálnímu sekretariátu, k němuž územně náleží, předběžné návrhy pro napomáhání vytváření mezinárodních konsorcií.

Regionální sekretariát rozešle tyto návrhy všem zainteresovaným subjektům na seznamu. Na základě těchto informací mohou potenciální partneři usilovat o vytváření mezinárodních konsorcií.

XI. HODNOCENÍ, VÝBĚR A PŘEZKOUMÁNÍ PROJEKTŮ

Návrhy musí být v souladu se zásadami, strukturou programu a ustanoveními o právech duševního vlastnictví (PDV), které jsou uvedeny v tomto mandátu.

A. Kritéria pro výběr projektu

1. Význam pro průmysl.
2. Shoda s technickými tématy obsaženými v dodatku 1, občas pozměňovanými Mezinárodním řídícím výborem IMS.
3. Vědecká a technická hodnota.
4. Potenciál přijetí a komercializace.
5. Shoda s ustanoveními o právech duševního vlastnictví obsaženými v dodatku 2, občas pozměňovanými Mezinárodním řídícím výborem IMS.
6. Přidaná hodnota.

B. Kritéria pro výběr konsorcia

1. *Meziregionální rozdělení partnerů*

Partneři v konsorciu musí být nejméně ze tří účastníků.

2. *Vyváženost příspěvků a výhod*

Partneři v konsorciu prokáží vyváženost a spravedlivé rozdělení příspěvků na účast a výhod, které z účasti plynou. Za tímto účelem se příspěvky musí stanovit podle druhu (včetně věcných příspěvků, např. vybavení, zařízení, personál, dokumentace, technické postupy a původní duševní vlastnictví) a podle hodnoty pro každého partnera a skupinu.

3. *Meziregionální vedení*

Meziregionální konsorcium jmenuje pro konsorcium mezinárodního koordinátora.

4. *Šíření výsledků*

Konsorcium se musí zavázat k vypracování a předložení plánu na šíření výsledků projektu, včetně poznatků získaných z utváření a řízení konsorcií IMS, a zákonem nechráněných technických výsledků, pokud je to v souladu s ustanoveními o právech duševního vlastnictví.

C. Hodnocení projektu

Postup hodnocení návrhu sestává ze tří etap.

1. *Hodnocení shrnutí projektu*

Konsorcium musí pořídit shrnutí plánovaného výzkumu. Toto shrnutí bude předloženo regionálním sekretariátům k úvodnímu regionálnímu přezkoumání. Každá delegace předloží doporučení Mezinárodnímu řídicímu výboru IMS. Navrhovatelé neschválených projektů obdrží vysvětlení, proč jejich projekt podporu nedostal.

2. *Hodnocení úplného návrhu*

Konsorcium musí předložit konečný návrh projektu ve standardizovaném formátu k podrobnému hodnocení regiony všech partnerů. Konečný návrh obsahuje formální závazek každého partnera vůči zásadám, struktuře a ustanovením o právech duševního vlastnictví obsaženým v programu IMS, včetně podepsané dohody o spolupráci obsahující dohodu o právech duševního vlastnictví.

3. *Konečné rozhodnutí*

Konečné rozhodnutí provede Mezinárodní řídící výbor IMS na základě regionálních doporučení a předložených návrhů.

D. Přezkoumání projektu

Mezinárodní řídící výbor IMS pravidelně monitoruje a přezkoumává dosažené výsledky. K usnadnění tohoto postupu předloží každé konsorcium jednou ročně Mezinárodnímu řídícímu výboru IMS souhrnnou zprávu ve standardizovaném formátu.

Každý region může přezkoumat dosažené výsledky partnera(ů) ze svého regionu, kdykoli to uzná za vhodné.

XII. ÚLOHA IMS VE VZTAHU K MALÝM A STŘEDNÍM PODNIKŮM (MSP), UNIVERZITÁM A STÁTNÍM VÝZKUMNÝM ÚSTAVŮM

Účastníci jednotlivě a Mezinárodní řídící výbor IMS vytvoří mechanismy pro přímé i nepřímé zapojení malých a středních podniků do programu IMS. Navíc, všechny regiony by měly uvažovat o činnostech typu:

- A. jasného a řádně zdokumentovaného poradenství v otázkách práv duševního vlastnictví;
- B. vytvoření „cestovní mapy“ - přehledu - stávajících omezení v právních a celních předpisech na území jednotlivých účastníků a uvedení jejich praktických důsledků;
- C. informační služby poskytující odpovědi na jednoduché dotazy;
- D. elektronického zařízení pro vyhledávání partnerů zaměřeného speciálně na malé a střední podniky;
- E. vytvoření elektronického rejstříku mapujícího „zájem“ malých a středních podniků hledajících příležitosti k zapojení do existujících nebo vznikajících projektových řad;
- F. vytvoření aktualizované „sbírky případů“ zachycující zkušenosti IMS s dary od projektových týmů;
- G. akcí orientovaných na šíření informací zvláště do různých sektorů malého a středního podnikání.

Seznam není vyčerpávající a výzkum musí pokračovat současně s probíhajícím programem, aby sledoval účast malých a středních podniků a stanovil další potřeby.

Výše uvedené položky jsou užitečné také jako podnět univerzitám a státním výzkumným ústavům k účasti na projektech. Využití vzdělávacího poslání univerzit při šíření výsledků výzkumu i pro příští generaci odborníků v praxi je nezbytné.

XIII. ŠÍŘENÍ VÝSLEDKŮ

Šíření informací má vrcholný význam a je nezbytnou součástí programu IMS. Šíření veškerých informací však musí podléhat ustanovením o právech duševního vlastnictví uvedeným v dodatku 2. Ta zahrnují i šíření prozatímních a konečných technických výsledků projektu.

Šíření informací se uskutečňuje na úrovni projektu, regionu a na úrovni meziregionální. Zahrnuje písemné zprávy, mezinárodní symposia a publikační činnost členů akademické sféry.

Dodatek 1

**TECHNICKÁ TÉMATA PRO KOMPLETNÍ PROGRAM IMS
NAVRHOVANÁ ITC**

Tato soustava témat by měla povzbuzovat potenciální žadatele o projekt k vytvoření návrhů jednoznačně přispívajících k uznání nezbytnosti globální spolupráce. Prokázali se v návrhu projektu, že globální spolupráce dokáže řešit tato témata lépe než regionální iniciativy, měl by dostat tento projekt přednost.

1. Celkový životní cyklus výrobku

- *Budoucí obecné modely výrobních systémů*

Příklady pro toto téma jsou návrhy „agilní výroby“, „fraktální továrny“, „bionické výroby“, „holistické podnikové integrace“, atd.

- *Systémy inteligentních komunikačních sítí pro informační procesy ve výrobě*

K pochopení produktivity globální distribuce a globálních zdrojů je nezbytné zkvalitnit komunikační sítě a nástroje i jejich uplatnění.

- *Ochrana životního prostředí, minimální použití energie a materiálů*

Otázky životního prostředí, energií a materiálů dosáhly již takové složitosti, že je lze řešit jen spoluprací s odborníky z různých oborů. Vzhledem k tomu, že se podmínky v této oblasti velice liší v jednotlivých regionech, jsou společné porozumění a jednotnost pohledu nezbytnými předpoklady pro to, aby výrobní technologie zareagovaly na potřebu ochrany životního prostředí.

- *Recyklovatelnost a opětovné použití*

Dosud se zdálo být téměř nemožné recyklovat výrobek z jednoho regionu v regionu jiném. Z dlouhodobějšího pohledu by tato situace mohla značně poškodit volný obchod mezi regiony. Program IMS by měl proto zastřešit rozvoj globálně přijatelných metod a nových myšlenek týkajících se recyklovatelnosti.

- *Metody ekonomického zdůvodňování*

Navzdory úsilí vědců z oblasti výroby předstihla rychlost výskytu nových problémů značně vývoj postupů, které tyto problémy odstraňují, a jejich zavádění do výrobní praxe. Velice často je tato situace způsobena nesourodým hodnocením a ekonomickým zdůvodňováním nových výrobních systémů. Proto by měl program IMS podporovat projekty rozvíjející jasné specifikace metod sledování

a ekonomického zdůvodňování, které mohou vést ke společnému porozumění při hodnocení výrobních systémů.

2. Výrobní proces

Uvědomit si potřebu rychlé reakce na měnící se požadavky, na záchranu lidských a materiálních zdrojů a zlepšení pracovních podmínek pro zaměstnance, znamená zaměřit se na tato témata:

- *Čisté výrobní procesy, které mohou minimalizovat dopady na životní prostředí*

Systémy minimalizace výrobních emisí.

Systémy minimalizace následků likvidace výrobního procesu.

Systémy předurčeného životního cyklu továrny (výrobního procesu).

- *Energeticky efektivní procesy, které mohou splňovat požadavky výroby na minimální spotřebu energie*

Minimální spotřeba energie.

Integrovaný cyklický proces s nižší spotřebou energie.

Moduly typu s úsporou energie.

Technologie řízení výroby při úspoře energie.

- *Technická inovace ve výrobním procesu*

Metody, které umožní rychlou výrobu rozdílných výrobků metodami rychlého vývoje prototypů.

Výrobní procesy, které mohou pružně reagovat na změny pracovních podmínek, výrobků nebo materiálů.

- *Zlepšení flexibility a autonomie výrobních modulů, ze kterých se skládají výrobní systémy*

Otevřené rozložené systémy a jejich moduly, které jsou vhodné pro systémy bez podílu lidské práce, pro smíšené systémy člověk-stroj a pro systémy s vysokým podílem lidské práce a které mohou metamorfologicky budovat systémové komponenty ve shodě se změnami výrobků.

- *Zlepšení interakce nebo souladu s různými komponenty a funkcemi výroby*

Otevřená infrastruktura pro výrobu.

Vzájemně propojené informační systémy, např. „dálková identifikace (ID)“ mezi příslušnými moduly.

3. **Nástroje pro strategii/plánování/koncepci**

Výroba je součástí globální ekonomiky. Jak a kde se suroviny zpracovávají je rozhodování strategického významu. Toto rozhodování o tom, co a kde vyrobit nebo koupit, je v prostředí, které se přetváří v jedinou globální ekonomiku, stále složitější.

Mnohé současné organizace výroby jsou navrhovány s použitím vertikálních a hierarchických struktur. Krok směrem k hierarchickým strukturám vyžaduje a bude i nadále vyžadovat zásadní změny v organizaci, systému a pracovních postupech. Potřebujeme metodologie a nástroje, které nám pomohou definovat vhodné výrobní strategie a navrhovat vhodné organizační a obchodní/pracovní procesy.

Metody a nástroje pro reformu řízení obchodních procesů. Modelovací nástroje pro analýzy a rozvoj výrobních strategií.

Koncepční podpůrné nástroje pro podporu plánování v prostředí rozšířeného nebo virtuálního podniku.

4. **Otázky týkající se lidských zdrojů a otázky organizační/sociální**

- *Projekty propagace a rozvoje pro vytváření lepšího image výroby*

Platy výrobních inženýrů se většinou pohybují na spodní hranici platové škály ve srovnání s ostatními inženýrskými profesemi, a tato profese obecně není příliš ceněná. Z toho důvodu ITC uvažuje o globálně uznávaných, silných profesních společenstvích a vzdělávacích institucích jako projektech na podporu výroby coby odborné disciplíny. Tyto návrhy zahrnují zakládání mezinárodních organizací na podporu výroby.

- *Zlepšení schopností pracovních sil ve výrobě/vzdělání, odborná příprava*

Technické vzdělání často zdůrazňovalo teorii proti výrobní praxi. Navíc, základní vzdělání ne vždy splňovalo požadavky průmyslu v podobě absolventů s často nedostatečnou kvalifikací. To způsobilo, že některá průmyslová odvětví nedokáží proměnit inovaci v úspěšné výrobky. Tato skutečnost nutně vyžaduje změnu priorit a užší vazby mezi průmyslem a vzdělávacími institucemi. Změnami v organizaci systému se také rozumí, že odborná příprava v podnicích představuje nepřetržitý proces zaměřený na zvyšování kvalifikace a potenciálu zaměstnanců – rozhodující součástí každého systému.

- *Autonomní extrateritoriální závody (integrace doplňkových obchodních funkcí v dceřiných společnostech)*

Původním záměrem vytvoření extrateritoriálních závodů bylo zvýšit podíl na trhu a snížit výrobní náklady: rozvoj tamních pracovních sil byl druhořadým činitelem. Poskytnutí větší autonomie těmto závodům jim však umožní pružněji reagovat na měnící se podmínky v oblastech

jejich působení a odpovídá to organizačním představám decentralizace, zplnomocnění a zplošťování hierarchické struktury. Přispívá také k domácímu rozvoji v zemích, ve kterých jsou závody umístěny, a podporuje cíl programu IMS, jímž je šíření základních poznatků z oblasti výroby.

– *Technická paměť podniku – zachování, rozvíjení a přístup*

Ve výrobním podniku se vědomosti a zdroje informací často uchovávají izolovaně nebo jsou nepřístupné. Učení o organizaci (organizational learning) je strategií převodu těchto vědomostí do rámce nebo modelu, který povede k lepšímu způsobu rozhodování a může se stát důležitým tématem programu IMS.

– *Vhodná měřítko výkonnosti pro vznik nových paradigmat*

Nová paradigmata ve výrobě musejí nabízet převahu ve výkonnosti z hlediska nákladů, kvality, dodávek a pružnosti. První tři jmenovaná kritéria jsou běžná kritéria výkonnosti užívaná pro hromadnou výrobu, zatímco pružnost je klíčovým atributem výroby nového paradigmatu. Pro zvýšené přijímání nových paradigmat je zapotřebí vypracovat metody hodnocení výkonnosti.

5. **Virtuální/rozšířený podnik**

Rozšířený podnik je vyjádřením požadavku diktovaného trhem na zahrnutí vnějších zdrojů do podniku bez nutnosti vlastnit je. Cesta k dokonalosti vede přes úsilí zaměřené na hlavní oblast podnikání, ale dodávky výrobků/služeb se neobejdou bez různorodé směsi schopností světové kvality. Měnící se trhy vyžadují proměnlivou směs zdrojů. Cílem je rozšířený podnik, který může být přirovnáván k vrcholu mezi výrobním zdroji pro svou schopnost přizpůsobit se objednavce a přetvářet se. Tento postup lze použít i ve velkých organizacích, protože se ve stále větším množství přeměňují ve struktury zastřešující menší útvary/úzcce specializované továrny.

Provoz rozšířeného podniku vyžaduje osvojení si komunikačních technologií a technologií tvorby databází, které se blíží současné hranici technických možností. Nicméně, hlavní výzva spočívá v otázkách organizačních, nikoli technických.

Možnosti výzkumu a vývoje v této oblasti jsou:

- metodologie umožňující vymezení a podporu informačních postupů a logistiky napříč hodnotovým řetězcem v rozšířeném podniku;
- architektura (obchodní, funkční a technická) na podporu technické spolupráce napříč hodnotovým řetězcem, např. souběžné řízení napříč rozšířeným podnikem;
- metody a přístupy přidělování nákladů/odpovědnosti/rizik a zisku jednotlivým složkám rozšířeného podniku;

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

- týmová spolupráce napříč jednotlivými útvary rozšířeného podniku.

Dodatek 2

USTANOVENÍ O PRÁVECH DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ V PROJEKTECH VÝZKUMU A VÝVOJE

Cíle

Tato ustanovení stanovují závazné požadavky a doporučené zásady pro partnery, kteří si přejí účastnit se projektu v rámci programu inteligentních výrobních systémů (program IMS). Cílem těchto ustanovení je poskytnout náležitou ochranu práv duševního vlastnictví užívaných a vytvářených během společně prováděných projektů výzkumu a vývoje v rámci programu IMS a zároveň zajistit, aby:

- a) příspěvky účastníků na spolupráci při projektech i výhody z ní plynoucí byly spravedlivé a vyvážené;
- b) byla dosažena náležitá rovnováha mezi potřebou pružnosti při vyjednáváních partnerů a potřebou jednotného postupu mezi projekty a mezi partnery; a
- c) se partneři podělili o výsledky výzkumu prostřednictvím postupu, který ochrání a spravedlivě přidělí veškerá práva duševního vlastnictví vytvořená nebo poskytnutá během spolupráce.

Článek 1

Definice

- 1.1 *Vypořádání:* Rozdělení každé odměny, např. patentových poplatků nebo jiných licenčních poplatků, které sdílí jeden partner s druhým, když první partner, který je jediným vlastníkem nebo spoluvlastníkem nového poznatku ho zveřejní, poskytne třetí straně souhlas k jeho využívání nebo ho převede na třetí stranu.
- 1.2 *Dceřiná společnost:* Každá právnická osoba přímo nebo nepřímo vlastněná nebo kontrolovaná jakýmkoli partnerem, nebo partnera vlastníci případně kontrolující, nebo mající stejného vlastníka nebo podléhající stejné kontrole jako partner. Společné vlastnictví ani kontrola prostřednictvím státu nevytvářejí samy o sobě status dceřiné společnosti.

Vlastnictví nebo kontrola existuje při přímém nebo nepřímém:

- a) vlastnictví podílu většího než 50 % nominální hodnoty upsaného základního kapitálu společnosti vydaného v akciích; nebo
- b) vlastnictví podílu většího než 50 % akcií opravňujícího držitele k hlasování při volbě ředitelů nebo osob vykonávajících obdobné

funkce, nebo práva jinými prostředky volit nebo jmenovat ředitele nebo osoby vykonávající obdobné funkce, které mají většinový hlas; nebo

- c) vlastnictví podílu ve výši 50 % akcií a práva kontrolovat vedení nebo provoz společnosti prostřednictvím smluvních ustanovení.
- 1.3 *Výchozí informace:* Veškeré informace a práva duševního vlastnictví s výjimkou práv na výchozí informace vlastněných nebo kontrolovaných partnerskou organizací nebo dceřinou společností partnera, které nejsou novým poznatkem.
- 1.4 *Práva k výchozím informacím:* Patenty na vynálezy a průmyslové a užité vzory a příslušné žádosti od chvíle zveřejnění, vlastněné nebo kontrolované partnerskou organizací nebo dceřinou společností partnera, na něž je nutná licence k práci na projektu nebo ke komerčnímu využití nového poznatku, jež však novým poznatkem nejsou.
- 1.5 *Důvěrné informace:* Veškeré informace, které nejsou veřejně dostupné, ale lze je sdělovat pouze důvěrně na základě zákona nebo písemných dohod o zachování důvěrnosti.
- 1.6 *Konsorcium:* Tři skupiny nebo více skupin, které se dohodly na společném provádění projektu.
- 1.7 *Dohoda o spolupráci:* Jedna nebo více dohod, které sjednali všichni partneři v konsorciu ohledně provádění projektu.
- 1.8 *Nový poznatek:* Veškeré informace a práva duševního vlastnictví poprvé vytvořená, formulovaná, vynalezená nebo vyvinutá v průběhu práce na projektu.
- 1.9 *Skupina:* Všichni partneři v daném projektu ze zeměpisné oblasti účastníka.
- 1.10 *Program IMS:* Program inteligentních výrobních systémů.
- 1.11 *Práva duševního vlastnictví:* Veškerá práva definovaná v čl. 2 odst. viii Úmluvy o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví podepsané ve Stockholmu dne 14. července 1967¹, s výjimkou ochranných známek, známek služeb, obchodních jmen a názvů.
- 1.12 *Neziskové organizace:* Každý právní subjekt, veřejný nebo soukromý, založený nebo zřízený za účelem jiným než vytvoření zisku, který sám komerčně nevyužívá nových poznatků.
- 1.13 *Účastník:* Austrálie, Kanada, ES, skupina účastníků se zemí ESVO (Rakousko, Finsko, Norsko, Švédsko a Švýcarsko), Japonsko a USA a každá jiná země nebo zeměpisná oblast, jejichž účast v programu IMS je schválena způsobem, který určí účastníci.

¹ Viz dodatek 3.

- 1.14 *Partner:* Každá právnická nebo fyzická osoba, která je smluvní stranou dohody o spolupráci na určitém projektu.
- 1.15 *Projekt:* Každý projekt výzkumu a vývoje prováděný konsorciem v rámci programu IMS.
- 1.16 *Souhrnné informace:* Charakteristika cílů, stavu a výsledků projektu, která nezveřejňuje důvěrné informace.

Článek 2

Závazná ustanovení

Každá dohoda o spolupráci musí obsahovat zásadní podmínky, které jsou plně v souladu s každým z ustanovení 2.1 až 2.13 tohoto článku, a definice, které se v každé dohodě o spolupráci objevují, musejí odpovídat definicím stanoveným v článku 1 tohoto dokumentu.

Podléhají-li projekt nebo potenciální partner nebo jeho dceřinné společnosti požadavkům vlády, ať již podle zákona nebo dohody, a tyto požadavky zasahují do práv nebo povinností daných dohodou o spolupráci, obeznámí potenciální partner ostatní partnery se všemi požadavky, kterých si je vědom, ještě před podpisem dohody o spolupráci. Partneři jsou povinni zajistit, že vlastnictví, užívání, zveřejňování nového poznatku a udělování licencí k nakládání s novým poznatkem jsou v souladu s těmito závaznými ustanoveními, podléhá-li projekt požadavkům vlády.

Při zahájení práce na projektu se partneři navzájem neprodleně informují o svých dceřiných společnostech, které se budou účastnit, a vzájemně se informují i o veškerých změnách, které v dceřiných společnostech nastaly během práce na projektu. V době, kdy partneři uzavřou dohodu o spolupráci, a bezprostředně poté, co nové právní subjekty vyhoví definici dceřiné společnosti, vyváží partneři dceřiné společnosti z práv a povinností daných těmito ustanoveními v souladu s podmínkami dohody o spolupráci.

Písemná dohoda

- 2.1 Partneři uzavírají písemnou dohodu o spolupráci, která řídí jejich účast na projektu v souladu s tímto dokumentem.

Vlastnictví

- 2.2 Nový poznatek je ve výlučném vlastnictví partnera nebo ve spoluvlastnictví partnerů, kteří ho vytvořili.
- 2.3 Partner, jenž je výlučným vlastníkem nového poznatku, jej může zpřístupnit a udělit nevýlučné právo k jeho využití třetím stranám, aniž by se vypořádal s jiným partnerem.

- 2.4 Partner, jenž je spoluvlastníkem nového poznatku, jej může zpřístupnit a udělit nevýlučné právo k jeho využití třetím stranám bez souhlasu jiného partnera a aniž by se vypořádal s jiným partnerem, nestanoví-li dohoda o spolupráci jinak.
- 2.5 Partner může převést své výlučné a/nebo společné vlastnické zájmy na výchozích informacích, právech k výchozím informacím a novému poznatku na třetí strany bez souhlasu jiného partnera a aniž by se byl vypořádal s jiným partnerem.

Partneři, kteří převádějí jakákoli ze svých práv na práva k výchozím informacím nebo novému poznatku, musí zajistit, aby byl každý převod vázán dohodou o spolupráci, a musí požadovat na každém nabyvateli písemný souhlas, že přebírá povinnosti převodce podle dohody o spolupráci ohledně převáděných práv.

Šíření informací

- 2.6 Souhrnné informace budou zpřístupněny všem partnerům jiných projektů a výborům vytvořeným v rámci programu IMS.
- 2.7 Na závěr projektu konsorcium zpřístupní veřejnou zprávu poskytující souhrnné informace o projektu.

Licenční práva

Nový poznatek

- 2.8 Každý partner a jeho dceřiné společnosti mohou využívat nového poznatku bez licenčních poplatků k výzkumu a vývoji a k obchodnímu využití. Obchodní využití zahrnuje oprávnění používat, vyrábět, nechat vyrobit, prodávat a dovážet. Za výjimečných okolností se však:
- a) partneři mohou v dohodě o spolupráci dohodnout na platbě licenčního poplatku partnerům, kteří jsou neziskovými organizacemi, za obchodní využití nového poznatku, který je ve výlučném vlastnictví těchto neziskových organizací; a
 - b) partneři mohou v dohodě o spolupráci dohodnout na platbě licenčního poplatku partnerům, kteří jsou neziskovými organizacemi, za obchodní využití nového poznatku, který je ve spoluvlastnictví těchto neziskových organizací, za předpokladu, že tyto licenční poplatky jsou nízké a v souladu se zásadou, že příspěvky do programu IMS a výhody z něj plynoucí musí být vyvážené a spravedlivé.
- 2.9 Partner, který není majitelem nového poznatku, a jeho dceřiné společnosti nesmějí nový poznatek zpřístupnit ani převést právo k jeho využití na třetí strany, s výjimkou případů, kdy každý partner nebo jeho dceřiné společnosti mohou během normální obchodní činnosti:
- a) důvěrně zpřístupnit nový poznatek pouze za účelem výroby, zadání výroby, dovozu nebo prodeje výrobků;

- b) převést právo k využití jakéhokoli programového vybavení tvořícího součást nového poznatku v cílovém kódu; nebo
- c) se sami angažují v zákonném poskytování výrobků nebo služeb, které ve své podstatě zpřístupňují nový poznatek.

Výchozí informace

- 2.10 Partner, který se účastní projektu, může, ale není povinen tak učinit, dodat nebo udělit oprávnění k využití výchozích informací ostatním partnerům.
- 2.11 Partneri a jejich dceřiné společnosti mohou využívat práv jiného partnera nebo jeho dceřiných společností k výchozím informacím pouze k výzkumu a vývoji v rámci projektu bez dodatečné odměny, včetně, ale ne pouze, odměny finanční.
- 2.12 Partneri a jejich dceřiné společnosti musejí udělit ostatním partnerům a jejich dceřiným společnostem licenci k využívání práv k výchozím informacím za normálních obchodních podmínek, je-li tato licence nezbytná pro obchodní využití nového poznatku, ledaže:
 - a) partner, který je majitelem výchozí informace, nebo jeho dceřiná společnost nejsou z důvodů daných zákonem nebo na základě smluvního závazku existujícího před podpisem dohody o spolupráci schopny tyto licence udělit a práva k výchozím informacím jsou přesně stanovena v dohodě o spolupráci; nebo
 - b) se partneři ve výjimečných případech dohodnou na vyloučení práv k výchozím informacím, která jsou přesně stanovena v dohodě o spolupráci.

Zachování práv

- 2.13 Dohoda o spolupráci musí přesně stanovit, že práva a povinnosti partnerů a dceřiných společností týkající se nového poznatku, výchozích informací a práv k výchozím informacím, budou zachována i po přirozeném vypršení platnosti dohody o spolupráci.

Článek 3

Ustanovení, kterými se dohoda o spolupráci musí zabývat

V dohodě o spolupráci se partneři musejí zabývat každou z těchto otázek:

Zveřejňování výsledků

- 3.1 Partneri se zabývají otázkou případného požadovaného souhlasu ostatních partnerů se zveřejněním jiných výsledků z projektu než souhrnných informací.

- 3.2 Partneři se zabývají otázkou, zda partneři z řad neziskových organizací mohou zveřejnit k akademickým účelům nový poznatek, jehož jsou výlučnými vlastníky za předpokladu, že postupují náležitě ve smyslu ochrany nového poznatku v souladu s body 3.3 a 3.4.

Ochrana nového poznatku

- 3.3 Partneři přesně stanoví kroky, které učiní ve snaze zajistit právní ochranu nového poznatku prostřednictvím práv duševního vlastnictví, a při vytvoření vynálezu včas uvědomí ostatní partnery z téhož projektu o ochraně, o kterou usilují, a poskytnou souhrnný popis vynálezu.
- 3.4 Partneři se zabývají otázkou pohoťového informování všech dalších partnerů z téhož projektu, a na požádání a na základě vzájemně dohodnutých podmínek i otázkou zpřístupnění vynálezu, a přiměřeně spolupracují i na takové ochraně, kterou poskytuje další z partnerů z téhož projektu v tom případě a do té míry, pokud partner nebo partneři, kteří nový poznatek vlastní, nezamýšlejí usilovat o podobnou ochranu.

Důvěrné informace

- 3.5 Partneři stanoví opatření, jejichž přijetí zajistí, že každý partner, který obdrží důvěrné informace je využije nebo zpřístupní sám nebo tak učiní jeho dceřiné společnosti pouze v rozsahu, který povolují podmínky, za nichž byly informace dodány.

Urovnání sporů a rozhodné právo

- 3.6 Partneři se v dohodě o spolupráci dohodnou na způsobu urovnání sporů.
- 3.7 Partneři se v dohodě o spolupráci dohodnou na právu, jímž se bude tato dohoda řídit.

Článek 4

Dobrovolná ustanovení

Partneři se v dohodě o spolupráci mohou, ale nemusí zabývat i těmito ustanoveními:

Ustanovení o dceřiných společnostech

Problematika antitrustového práva /práva hospodářské soutěže

Zrušení a ukončení

Vztahy zaměstnavatel/zaměstnanec

Kontroly vývozu a shoda

Oblast působnosti dohody

Záměr smluvních stran

Udělování licencí partnerům v dalších projektech

Odpovědnost poskytovatele licence vyplývající z užívání licenční technologie nabyvatelem licence

Zapůjčení nebo převedení zaměstnanci a z toho vyplývající práva

Noví partneři a odstoupení partnerů od projektu

Výchozí informace po vypršení dohody o spolupráci

Povinnosti týkající se ochrany, použití a nezveřejňování důvěrných informací

Zbytkové informace

Sazby licenčních poplatků za licence na práva k výchozím informacím

Zdrojový kód programového vybavení

Zdanění

Doba/délka trvání dohody

Partneři budou pravděpodobně nuceni zapracovat do dohody o spolupráci ještě další ustanovení v závislosti na konkrétních okolnostech jejich projektu. Partneři by měli v této záležitosti vyhledat odbornou pomoc a dbát na to, že žádné další podmínky nesmějí být v rozporu s články 1 a 2 těchto ustanovení.

Dodatek 3

**ÚMLUVA O ZŘÍZENÍ SVĚTOVÉ ORGANIZACE DUŠEVNÍHO
VLASTNICTVÍ (STOCKHOLM DNE 14. ČERVENCE 1967)**

Čl. 2 odst. viii definuje duševní vlastnictví jako:

„...práva k literárním, uměleckým a vědeckým dílům; k výkonům výkonných umělců; zvukových záznamů a rozhlasovému vysílání; vynálezům ze všech oblastí lidské činnosti; k vědeckým objevům; k průmyslovým vzorům a modelům; k továrním, ochranným známkám a známkám služeb, jakož i k obchodním jménům a obchodním názvům; na ochranu proti nekalé soutěži; a všechna ostatní práva vztahující se k duševní činnosti v oblasti průmyslové, vědecké, literární a umělecké.“